

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. София, 28.06.2010 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в закрито заседание на 28.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2039** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК и чл.1,ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба на М. Д. Д. от с. Железница, против Дирекция „Социално подпомагане” – Младост, като предявява искова претенция за причинени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв., претендирани от незаконосъобразни действия и бездействия на административни органи при ответника, довели до неправомерно спиране на месечните помощи за сина на ищцата Д. Д. А. за месеците от февруари до юни 2009г. и за дъщеря й Благей Д. А. за месеците от април до юни 2009г.

Съдът след като служебно събра доказателства за оспорването по адм. дело № 9008 / 2009г. на същия съд, и след проверка на исковата молба и приложените доказателства, намира нередовност на исковата претенция поради следното:

1. Като основания за претендиране на вредите се сочат действия на административни органи, представляващи част от производството по издаване на индивидуален административен акт – за допуснати процесуални нарушения по повод на образувани административни производства по чл.26, ал. 1, чл. 34, ал.1 и ал. 3 и чл.34 от АПК, чл. 15, ал. 1 от Закона за закрила на детето. Същите се претендират по повод подадени заявления с вх. № 94 ММ/31 от 17.03.2009 г. и № 94ММ/156 от 04.11.2009г., подадени във връзка с предоставяне на документи по административна преписка, по която е издадена Заповед № П-1226/09.03.2009г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М, отменена с Решение от 19.10.2009г. на Административен съд С-град, по адм.д. 2971/2009г., както и във връзка с изпълнение на дадените от съда указания за ново произнасяне по административната преписка, по повод първото заявление на ищцата - за изслушване на децата й, екипно обсъждане на случая и приложени към заявлението доказателства.

2. Съобразно забраната на чл.64 от АПК са необжалваеми административно-производствените действия по издаването на административния акт, освен ако в този кодекс или в специален закон е предвидено друго. Сочените от ищцата допуснати процесуални нарушения по повод на заявление с вх. № 94 ММ/31 от 17.03.2009 г. – част от производството по издаване на отменената заповед, видно от мотивите на съдебното решение, са преценени от съда в

производството по отмяната ѝ. Основанието за претенцията за вреди е именно от отмяната на заповедта поради допуснати процесуални нарушения на АПК и чл.15,ал.2 от Закона за защита на детето - основание по чл.204,ал. 1 от АПК за допустимост на исковата претенция и чл.1,ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

След като в производството по отмяна на тази заповед, съдът е разгледал по същество искането и е преценил и действията по издаването ѝ, то в друго съдебно производство друг състав на съда е недопустимо да прави самостоятелна преценка на процесуални действия в производството по издаването ѝ. Това произтича от разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК – за служебното задължение на съда да провери всички основания за отмяна на обжалвания акт, дори и ненаведени от жалбоподателя. По тези съображения, хипотезата по чл. 204, ал. 4 от АПК изключва предявяването на иск за обезщетение от действия или бездействия, които са преценени в производството по оспорването за незаконосъобразност на административен акт и е възможно да се предявят при условията на първата алинея от същия текст. Обратното би означавало претендиране на двойно основание за вреди от издаването на един и същ административен акт, което не е смисъла и целта на закона. Съдът следва да даде указания на ищцата да уточни исковата си претенция в тази част във връзка с изложените съображения за приложимост по чл.204,ал.1 АПК и отмяната на Заповед № П-1226/09.03.2009г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане” – М.

3. Що се касае до второто заявление – с № 94ММ/156 от 04.11.2009г., същото касае изпълнението на съдебното решение от 19.10.2009г. на Административен съд С-град, по адм.д. 2971/2009г., и спазване на дадените с него указания. Съгласно чл.177, ал. 2 от АПК действията на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни, като всеки заинтересован, каквато безспорно е ищцата по отношение на последното решение, винаги може да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. В тази част настоящият съд има правомощието по чл.204, ал. 4 във връзка с чл.177, ал. 2 АПК да разгледа противоречието на действията на административния орган по повод на това заявление и указанията със съдебното решение. Заявлението е адресирано до директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М, който орган е задължен да изпълни и съдебното решение – да издаде нов акт, съобразно указанията в мотивите на същото. По тези съображения, исковата претенция в частта ѝ по претендираната незаконосъобразност на действия на административен орган по второто заявление – с № 94ММ/156 от 04.11.2009г., е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал. 4 АПК.

4.Исковата претенция е нередовна и по смисъла на чл.205 от АПК. Същата следва да бъде насочена срещу ответник – юридическото лице, в структурата на който се намира административният орган, издал отменената заповед, или от чийто незаконосъобразни действия или бездействия се претендират вреди. Според чл. 2, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенция за социално подпомагане, тази агенция е юридическо лице със седалище в гр. С, ул. Т 2, а чл. 7,ал.1 от този Правилник определя и дирекциите социално подпомагане като част от структурата на Агенцията, без в този текст или в друг нормативен акт тези дирекции да се определят като самостоятелно юридическо лице. Следва извод, че юридическото лице, в чиято структура се намира директор на Дирекция „Социално подпомагане” – М, е Агенция за социално подпомагане – лице по смисъла на чл.205 АПК. При така изложеното, съдът следва да даде указания на ищцата за уточняване на ответника - юридическото лице по смисъла на последната разпоредба, срещу което следва да се предяви исковата претенция.

5. Исковата претенция следва да бъде конкретизирана като период от време, през който са претърпени вреди, с оглед установяване на относимите факти за настъпването им.

6. Не се прилага документ за внесена държавна такса. Тъй като искът е правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, то на основание чл.9а и чл. 10, ал. 2 от този закон, за делата по същия се внася проста държавна такса в размер определен с Тарифата, приета от Министерския съвет -чл.2а от Тарифата за държавните такси,

които се събират от съдилищата по ГПК. Законодателят изрично не е посочил, към кой момент възниква задължението за заплащане на таксата, но с оглед на чл.128,т.2 ГПК следва да се приеме, че същата се дължи с подаването на исковата молба и заплащането ѝ обуславя нейната редовност, респ. допустимостта на съдебното производство. Разпоредбата на чл.129, ал.6 от ГПК предвижда отговорност на съдия, който даде ход на искова молба, без да е платена държавната такса. Тъй като съдът е сезиран с иск при действието на посочените разпоредби, на ищцата следва да се съобщи посочената нередовност на исковата молба и се определи срок за отстраняването ѝ.

Съдът следва да укаже възможността да бъде направено искане за освобождаване от заплащане на държавна такса при преценка на обстоятелствата по чл.83,ал. 2 ГПК, както и възможността да бъде предоставена правна помощ във вид на процесуално представителство по делото, също при наличие на идентични основания, преценени от съда по чл.23, ал. 4 от Закона за правната помощ. В случай, че гражданското и имуществено състояние на ищцата не позволява да заплати следващата се такса в размер от 10 лв., следва да представи доказателства и да направи искане за освобождаване, респективно за предоставяне на правна помощ.

Всичко изложено обосновава извод, че съдът следва да съобщи посочените нередовности на исковата молба на ищцата и определи срок за отстраняването им.

Водим от изложеното, Административен съд С – град, Първо отделение, 12 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на ищцата, че в 7-дневен срок с писмено волеизявление до съда следва да отстрани следните нередовности на исковата молба:

1. Да представи документ за внесена държавна такса в размер на 10 лв.;
2. Да посочи ответник – юридическо лице, което следва да бъде осъдено да заплати претендираната сума, съобразно изложеното в мотивите на определението за приложимост на чл.205 АПК.
3. Да уточни периодът от време, за който се претендират вредите.
4. Да уточни исковата си претенция съобразно чл.204,ал. 1 АПК и изложените мотиви в настоящето определение

УКАЗВА на ищцата, че при неизпълнение на дадените от съда указания в срок исковата молба ще бъде върната и производството ще бъде прекратено на основание чл. 129, ал. 3 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

УКАЗВА на ищцата, че на основание чл. 83,ал. 2 от ГПК има право да бъде освободена от заплащане на държавна такса в случай, че няма достатъчно средства да заплати същата, след преценка на доходите ѝ и на нейното семейство, имущественото състояние, удостоверение с декларация, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, възрастта, както и други относими обстоятелства, посочени от ищеца, като следва да отправи с писмено волеизявление до съда евентуално искане за освобождаване от държавна такса, с приложени към него доказателства за посочените обстоятелства.

УКАЗВА на ищцата, че на основание чл. 99 вр. 94 ГПК и чл.23,ал.4 от Закона за правната помощ, има право на безплатна адвокатска защита след преценка, че няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, като вземе предвид: доходите на лицето или семейството; имущественото състояние, удостоверение с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта и други относими обстоятелства, като следва да отправи с писмено волеизявление до съда евентуално искане за предоставяне на правна помощ под формата на процесуално представителство по настоящето дело, с приложени към него доказателства за посочените обстоятелства.

УКАЗВА на ищцата на основание чл. 41, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, че ако повече от един месец напусне адреса си, който е посочила по делото, е длъжна да уведоми съда, като при неизпълнение на това си задължение, всички съобщения ще се прилагат по

делото и ще се считат за връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, ПРЕПИС от същото да се връчи на ищцата.

Административен съдия: